

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. lipnja 2019. • br. 2 • god. XIII.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasna Crnković

3 Riječ urednice

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa

s. M. Emila Špoljarić

4 Crtice iz družbine kronike (II.)

100. obljetnica začetka Družbe...

M. Marija Propetoga

8 Dan začetka Družbe Kćeri Milosrđa...

mons. Mate Uzinić

10 Otvorena Božjem vodstvu i biskupovim savjetima izabire Isusov put

Jela Protić

13 Sretna li rastanka!

s. M. Emila Barbarić

14 Prihvatiла je teži put služenja Bogu...

Blaženičina promišljanja...

M. Marija Propetoga

16 Živjeti sjedinjeni sa svetootajstvenim Isusom Pouka, 4. srpnja 1946.

Ususret stogodišnjici Družbe Kćeri Milosrđa...

18 Šesto tromjeseće duhovne priprave u karizmi milosrđa – srpanj, kolovoz, rujan

100. obljetnica začetka Družbe...

s. M. Lana Pecotić

22 Pouzdala se u Božju providnost

s. M. Roberta Gulan

24 Slikovnica i bojanka »Miloj djeci«

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Lana Pecotić

26 Prvi redovnički zavjeti s. M. Larise Buz

s. M. Danijela Škoro

28 »Božji smiješak«

s. M. Juliana Beretić

30 Prepoznati vlastite kušnje...

s. M. Darija Lukić

32 »Sve što postoji dar je Očeve ljubavi«

Kutak za najmlađe...

34 Oboji i crtaj...

Molitva bl. Mariji Propetoga

35 Zaklada »Blažena Marija Petković« Isprika

s. M. Julija Crnković

36 Himna Družbi

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Jasna Crnković,
glavna i odgovorna urednica

Božja dobrota nas je obdarila darom bl. Marije Propetoga koja je hrabro slušala i slijedila volju Božju, pa i u životnim protivštinama. Zahvalni za taj dar, pripremamo se na proslavu stogodišnjice njezina »Da« Bogu u djelu utemeljenja i vođenja izvorne hrvatske redovničke zajednice Družbe Kćeri Milosrđa. Družba se tijekom svoga stogodišnjega postojanja širila ne samo po tadašnjoj domovini, nego i na druge kontinente, a obuhvaća ne samo svoje članice i one koje se pripremaju to postati, nego je svojim djelovanjem u karizmi milosrđa obuhvatila i suradnike laike, kako djecu i mlade, tako i odrasle, ljude svih staleža, sve one koji žele živjeti milosrđe po uzoru na bl. Mariju Propetoga. U tome se prepoznaje djelovanje Duha Svetoga i poticaj naše blaženice koja je svoje sestre poučavala u vjernosti Bogu i njihovoj glavnoj zadaći:

»Vaša svrha i služba, vaša misija i život jest: iskazivati ljubav Isusu Kristu Kralju i sve privesti njegovoj ljubavi« (Kapitul *O presvetoj euharistiji*, 15. studenog 1931).

»Najprva i najglavnija svrha ove družbe je širenje Božje ljubavi i slave, a pak druga, da se sestre žrtvuju iz ljubavi prema Kristu u milosrdnim djelima. Zato i glavno i prvo načelo naše družbe jest ljubav prema Bogu« (Kapitul *O ljubavi prema Bogu*, 20. ožujka 1938.).

Poslanje je to pa i obveza koju sestre Kćeri Milosrđa i njihovi suradnici Poslanici Milosrđa kao i Biseri Očevo milosrđa, zajedno s laicima koji rade u našim ustanovama, trebaju sebi uvijek iznova osvjećivati i žarče provoditi u djelo. Odnosi se to i na blaženičine štovatelje, jer i njima je dana milost poslanja milosrđa za kojim vapi današnji svijet. Sve nas, koji smo na neki način povezani s blaženicom i njezinom karizmom, ohrabruje i potiče proslava stogodišnjega postojanja i opstojanja Družbe Kćeri Milosrđa da u Crkvi i društvu, тамо gdje smo postavljeni, svjedočimo duh Božje ljubavi, poštivanja čovjeka i pouzdanja u Božje vodstvo. Čovjek je uvijek gladan ljubavi, milosrđa i dobrote, a sve mu je to blizu u Bogu i po onima koji su mu se odazvali. Molimo Duha Svetoga da nas vodi u hrabrosti da mu se odazovemo i da ga posredujemo svim potrebnicima našega vremena.

Crtice iz družbine kronike (II.)

Ususret stotoj obljetnici utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa, u sljedećih nekoliko brojeva našega glasila donosimo uvide u važnija događanja uoči osnutka Družbe i njezinih početaka na temelju rukopisnih zapisa s. M. Emile Špoljarić koje je 1960. godine napisala prema Dnevniku Kuće matice u Blatu i kazivanju Majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga.

1. Naređenje biskupa Marčelića našoj Majci da sastavi svete ustanove za novu redovničku družbu

Naša Majka još uvijek se bori s mišlju da ona nije sposobna i u stanju da preuzme na se odgovornost za ustanovljenje nove redovničke družbe. Zato 28. prosinca 1919. poruči biskupu dr. Josipu Marčeliću, po župniku don Peri Franuloviću koji je išao k njemu u Dubrovnik, da ga moli da pošalje u Blato časne sestre bilo kojega reda, a da će im Marija Petković biti u svemu pri ruci. Biskup joj na to odgovori da on drugih sestara u Blatu neće, nego da ona primi još deset od Boga zvanih djevojaka koje su se njemu bile još prije prijavile. Kad je naša Majka razumjela biskupovu poruku, odluči poći u Dubrovnik osobno govoriti s njim. I u siječnju 1920. pođe u ime Božje k njemu. Odsjela je kod sestara ančela u Dubrovniku, kamo je došao i biskup. Tada mu ona djetinjom iskrenošću saopći kako se osjeća nemoćna i nesposobna da uzme na sebe breme odgovornosti za osnutak nove redovničke družbe. Na to joj biskup, u prisutnosti dvoju starješica ančela, tj. madre Bernarde i madre Augustine, između ostalog reče i ovo:

»Kćeri moja, uzdaj se u Boga. On je stvar uputio pa će je i dalje voditi. Ne uzdaj se u ljudsku pomoć. Ja čujem kako lijepo ra-

dite i idete naprijed. Nastoj uzgojiti sila za Smokvicu i Vela Luku. Moja je želja da se jedan zavod na Korčuli utemelji za odgoj nižeg sloja.«

A da je još više ohrabri, reče: »Kuća što je kupljena za samostan, neka se uknjiži na jednu od vas radi kameracije, kako to čine ančele.« A one to i potvrдиše.

Drugi dan ode naša Majka k biskupu u kućiju i tu, u prisutnosti jednoga kanonika, nastaviše jučerašnji razgovor. Ovaj, budući da još nije poznavao stvar, predloži da bi bilo bolje pri-družiti se kojem drugom redu. Naša Majka odmah prihvati njegov prijedlog, ali uz uvjet da te sestre imaju za svrhu odgoj nižega sloja ženske

Kućica na Prižbi u kojoj su boravile Marija Petković i Marija Telenta kada su se povukle na pisanje Pravila Družbe.

mladeži i djece u katoličkim društvima, brigu i skrb za siromašnu djecu te njegovanje jadnih bolesnika, da se tako može što više pomoći siromašnom narodu. I upuste se u kratak razgovor nakon kojega je ovaj razumio stvar pa reče: »Ne druge sestre, nego kako je preuzvišeni rekao, Vi vodite i nitko drugi.«

Tom prigodom je naredio biskup našoj Majci da sama sastavi i napiše svete ustanove za novu redovničku družbu. Ona se ustručavala i ponizno molila njega da bi ih on sastavio, jer se ona ne osjeća sposobnom da ih sama sastavi. On joj reče da neka ih napiše po uzoru pet glavnih pravila prvih redova u Crkvi (tj. sv. Benedikta, sv. Augustina, sv. Klare itd.) i uredi ih prema življenju i radu kojim će se družba baviti, a on će se pobrinuti da te Ustanove dođu do Svetе Stolice na potvrdu. Ona, premda je smatrala to nemoguće, ipak pokorno prigne glavu oslanjajući se u svemu na Gospodina, jer je u duši svojoj taj čas mislila kako će njega zamoliti da je uputi i nadahne kako će ih napisati da to bude samo njegovo djelo.

I tako se i ovaj puta vratila naša Majka iz Dubrovnika s neuslišanom molbom, već naprćena novim križem i odgovornošću da sastavi i napiše svete ustanove za novu redovničku družbu.

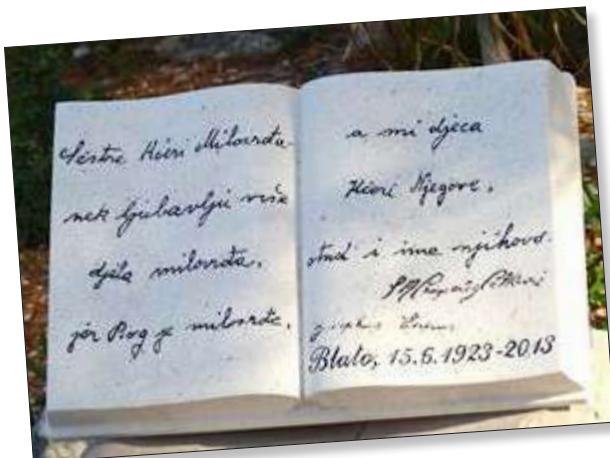
2. Pisanje svetih ustanova

Da ispuni želju i naredbu svoga biskupa i napiše svete ustanove za novu redovničku družbu, podje naša Majka glavarica 2. kolovoza 1920. sa svojom priateljicom Marijom Telen-tom na poluotočić Prižbu. Htjela je da tu u sabranosti, samoći i molitvi, u društvu Isusovu, uz njegovu pomoć i nadahnuće, piše prve ustanove naše mile družbe. I u Ime Božje počne ih pisati u duhu i geslom koje je već od svojih mlađih godina provodila:

»Sve u ljubavi i jednostavnosti, poniznosti i samozataji radeći i žrtvujući se za bližnje i sirote, te proširenje slave i ljubavi Božje poukama katoličkim društvima, a po njima njihovim obiteljima, da svi upoznaju svoje kršćanske dužnosti i ljube Boga, Spasitelja svoga.«

Svete ustanove pisala je naša Majka pod vredim nebom, u tihoj, gorskoj samoći, sjedeći na jednom kamenu ispod bora, nad morskim hridinama, uz žuborenje valova, kao da po njima Isusu šalje prve riječi budućim sestrama koje će raditi po svijetu i preko Oceana.

Pri pisanju svetih ustanova osjećala je, kako sama kaže, da joj tajni Isusov glas u pameti diktira što će pisati. Da, Isus ju je nadahnjivao, jer je znao da ona ne može sastaviti svete ustanove po crkvenim kanonima koje nije kod sebe imala. A kasnije se to vidjelo, kad je 1923. godine pet crkvenih doktora s biskupom pregledalo svete ustanove u Dubrovniku, i našlo da potpuno odgovaraju svetim kanonima, i nisu trebali ništa popravljati. Samo jedan od njih dao je prijedlog da se nešto promijeni u vezi miraza, ali i taj, na razjašnjenje naše Majke, reče da mora biti kako je ona napisala. Biskup dr. Josip Marčelić 15. lipnja 1923. godine, nakon što ih je proučio, potvrdio je prve svete ustanove na-

še družbe koje se čuvaju u arhivu središnje kuće u Rimu.

Biskup je rekao našoj Majci da se kod pisanja svetih ustanova posluži pravilima prvih redova. Ona bi bila to rado učinila, ali nije znala gdje će naći ta pravila, jer npr. benediktinaca nije više bilo u našoj državi. Ali naš Gospodin, u svojoj neizrecivoj dobroti, sam ih je providio. Evo kako: Jednog dana dođe župnik don Pero u samostan i donese knjigu »Regola di s. Benedetto«, u kožnatim, od vlage već dosta oštećenim koricama i reče: »Ovo mi je danas donio Toma Kalođera, da su to našli gore na vrh brda kod Gršćice, u jednoj razrušenoj kućici ispod kamena. Što će meni ova knjiga? Uzmite je vi, možda vam posluži.« Kad je naša Majka uzme u ruke reče ganuta: »Vidi kako se Gospodin tim čovjekom poslužio da nađe ovu knjigu za koju sam ja mislila da se ne može više naći u našoj državi.« Izgleda da je prije 300-400 godina tiskana na starom latinskom jeziku, u staroj tipografiji. Isto tako joj je Gospodin milostivo providio i pravila sv. Augustina, sv. Klare i još nekih drugih sestara. No, ne samo sada, nego u svakoj prigodi Gospodin se uvijek pobrinuo za sve potrebno i sve providio. Dosta je bilo samo da on vidi njezinu želju, odmah je milostivo ispunja, a ona pak se u svim svojim potrebama, s velikim pouzdanjem, povjerljivo obraćala njoj i u svemu se oslanjala na njega kao Gospodara i svoga božanskog zaručnika.

3. Primanje i odgoj novih članica

Mnoge dobre djevojke iz Blata počele su se molbom obraćati našoj Majci da ih primi u svoju družbu. No, ona je većinu od njih odvraćala i upućivala ih da idu u utvrđene i sigurne samostane da ne bi stradale s njom, jer još nije znala kako će Gospodin sve izvesti glede no-

ve družbe. Tako je odbila dobre Apoloniju Fio i Katu Kontista, a i druge koje su joj u svijetu toliko pomagale u apostolskom radu i uputila ih sestrama milosrdnicama u Zagreb, a A. Prizmić i još neke druge uputila je sestrama dominikankama na Korčulu. Onima koje su bile siromašnije i slabije konstrukcije, misleći da ih neće primiti u drugi samostan, obećala je da će ih primiti. Tako je odmah prve godine 1. studenog 1919. primila Franu Kaštropil iz Blata, a na sveti dan Duhova, 23. svibnja 1920., ostale četiri kako stoji u Dnevniku:

»Poslijе svete mise i pričesti dođu k nama Tona Cetinić i Mara Radaić iz Blata. Pola sata kasnije došle su Jozica Franulović iz Vela Luke i Anka Sladović iz Korčule. Nakon toga išle smo u kapelu, gdje smo zahvalile dragom Bogu na porastu naše zajednice. Poslijе podne bio je blagoslov i propovijed u kapeli koju je održao župnik don Pero Franulović.«

Mjesto na poluotočiću Prižbe gdje je Marija Petković pisala Ustanove Družbe.

Ove dvije iz Blata bile su poznate kao dobre i pobožne djevojke, članice Društva Kćeri Marijinih i Udruge Dobrog Pastira. Kasnije, 15. kolovoza 1922. bile su primljene Perina Bačić iz Blata i Andjela Radović iz Šibenika, obje dobre i razborite djevojke, kako svjedoči Dnevnik. I njima je poslije podne održao propovijed o. Petar Vlašić o zvanju i redovničkom životu, a zatim je bio blagoslov u kapeli. Iste godine na blagdan Bezgrešnoga Začeća Blažene Djevice Marije bile su primljene Mara Berković iz Vela Luke i Vića Maslinjak iz Blata, kojima je župnik don Pero održao pobudan govor o redovničkom zvanju i blagoslov u kapeli. Iz navedenog u Dnevniku vidi se kako su se od početka svečano primale u Družbu drage članice koje je Gospodin slao.

Danas je na Prižbi mjesto pisanja
Ustanova obilježeno križem.

ujutro poslije dovršenih molitava, od 5.30 do 6.30 sati, prije svete mise. Sestre su rado i željno slušale govore svoje Majke glavarice i po njezinim svetim uputama napredovale u krepotstvu i svetosti, upravljujući svoje korake ravno prema Gospodinu kojemu su brzo i pošle, a nama ostavile primjer svetoga redovničkog života. Šteta što uz slušanje nisu još i bilježile Majčine pouke, da ih tako sačuvaju i predaju svojim budućim sestrama.

Tako nam ne bi bilo izbjeglo bogatstvo njezinih prvih pouka i govora kojima je nadahnjivala svoje prve duhovne kćeri, ulijevajući im u srce pravi Kristov duh, duh Družbe.

Uz duhovni odgoj htjela je Majka da se novodošle odmah upućuju i vježbaju u radu, zato je odmah svakoj odredila pokoju dužnost. Tako je Franu Kaštropil odredila za ređenje župne crkve i robe sestara, Jozica Franulović je radila ručni rad i pomagala Mari Radajić kod sirotne djece, Tona Cetinić vježbala se u kuhinji i pomagala Palmi Bačić, Anka Sladović je šivala za vanjske i kao vrijedna švelja bila je od velike koristi za zajednicu. Sve su pomagale u vrtovima, oko pranja robe i ređenja kuće. Od šivanja i ručnog rada imala je zajednica najviše prihoda za uzdržavanje sirotišta i članica.

I tako je naša Majka bila učiteljica kandidatica i novakinja od početka Družbe do 1932. godine. Poslije, zbog upravne službe u Družbi, nije mogla biti neprestano u novicijatu pa bi je zamjenjivala njezina vikarija s. M. Gabrijela Tellenta, a koju godinu i s. M. Serafina Franulović, s. M. Bonaventura Radić itd. Ali, ona je i nadalje držala duhovne pouke u novicijatu i mladim sestrama sve do 1940. godine, dok nije pošla u Južnu Ameriku.

Duhovni odgoj i redovnička škola

Kod primanja novih članica naša Majka bi ih najprije odvela u kapelicu da ih prikaže Gospodinu. Tu bi im održala govor s duhovnom poukom o sreći što su pozvane i odabrane od Gospodina da mogu živjeti i raditi za njega i iz ljubavi prema njemu žrtvovati se za bijedne i trpeće. Svojim pobudnim duhovnim poukama nastavila ih je dnevno odgajati i poučavati o kreposnu redovničkom životu. Ona prva ulijevala je u njihove duše duh Isusov, duh Družbe odgajajući ih u ljubavi prema Bogu, u duhu poniznosti i jednostavnosti, odricanju, požrtvovnosti i pouzdanju u Boga.

Budući da je prvih godina danju bila zauzeta odgojem djece u zabavištu, a da sve dospije, morala je držati školu i pouke sestrama odmah

Dan začetka Družbe Kćeri Milosrđa

Blagovijest, 1919.

Svemogući Bog, naš premilostivi Otac, u svojoj velikoj ljubavi i milosrđu, po svom ljubljenom Sinu Gospodinu našemu Isusu Kristu, htio je sam utemeljiti ovu svoju malu Družbu za svoja sveta djela ljubavi i milosrđa, za bijedne i trpeće, osobito za zapuštenu djecu.

Za početak te Družbe poslužio se slabim sredstvima svojih službenica. Zato je u teškim poratnim danima 1919. godine Gospodin nadahnuo svoju nevrijednu službenicu Mariju Petković da ostavi svoju roditeljsku kuću na dan svog Utjelovljenja, na dan svojega milosrđa prema ljudskom rodu, na dan silaska njegove Riječi na ovu bijednu zemlju – Riječi po kojoj je sve učinjeno i postalo. Izabrao je svoj sveti dan, 25. ožujka 1919. godine, za tajni začetak i početak ovog svogova djela ljubavi i milosrđa – ove svoje male redovničke Družbe.

I Gospodin je učinio da u tim teškim danima dopre plač sirota i udovica do srca njegove male službenice kojoj je već od djetinjstva stavio u srce ljubav i samilost za bijedne i trpeće, a osobito za siromašnu i zapuštenu djecu. Učinio je da ona osjeti njegov poziv te se odazove i priskoči im u pomoć. I ona se, nakon već spomenute borbe, spremno odazove njegovu glasu i reče na taj sveti dan: »Evo, Gospodine, tvoje nevrijedne službenice! Neka se vrši i na meni tvoja sveta volja!«

I taj dan, 25. ožujka 1919. godine, prekine ona sa svim zaprekama svoje obitelji, ostavi svoj roditeljski dom i svoje mile i podje na stan kod sestara ančela koje su joj ostavljale mjesto dok vidi kako će sveta Providnost odlučiti glede svog djela i kako ju je savjetovao i sam biskup Marčelić. Isti taj sveti dan pošla je s njome kao pratiteljica i prva drugarica i sestra Marija Telenta Vicio, koja je odlučila, po osobitom nadahnuću Božjem, da je prati u njenom životu i djelovanju, kako joj je nekoliko dana prije tog polaska povjerila i očitovala župniku don Peri Franuloviću: da ona ne ide u kongregaciju sestara ančela, nego da prati Mariju Petković. Tako joj je Gospodin u toj dobroj, čistoj i poniznoj duši dao anđela na životnom putu, da je hrabri i pomaže u teškim danima, pri osnutku Družbe, kao prvu sestru i vjernu suradnicu koja se je zajedno s njome brinula za ovu malu Isusovu Družbu i njegove službenice.

Časne sestre ančele su ih rado i s ljubavlju primile. One su već prije znale, kako ih je obavijestila Marija Petković, da će njih dvije tu kod njih biti samo kao »pensioniste«, jer ona čeka, preko biskupa, Božju odluku glede svoje budućnosti. Zato im je Marija Petković mjesечно plaćala 500 kruna, a Marija Telenta im je davala sve što je zarađivala šivanjem kao dobra švelja.

Mariji Petković su dodijelile jednu sobu, gdje je ona smjestila svoje stvari i pokućstvo. Rado su to učinile, iako je to bio pretijesan stan. Tu je sad Marija čekala presvetu volju i providnost Božju glede sebe i Družbe, radeći na apostolskom djelu, vodeći katolička društva, poučavajući kršćanskom životu djevojke i majke, kao i malu djecu. Radila je u vodstvu pučke kuhinje za oko 3.000 osoba, kojima je dijelila bonove za podizanje hrane. Budući da su ulice bile pune tih siromašnih obitelji, tiskali su se da što prije dođu na red za bon i Marija je bila svaki čas u opasnosti da je u stisci ne zgnječe. Zato je koji puta bila primorana uspeti se na drugi kat u Porezni ured i s balkona ih zvati jednog po jednog za dodjelu im bonova. Budući da ona nije bila kao sestra u samostanu, već »pensionista«, izlazila je činiti djela milosrđa ili posjetiti majku.

Poglavarica sestara ančela poslije dva mjeseca umre, 15. svibnja. Ostale dvije sestre s kandidaticom pođu u Italiju, u Bresciu, u svoju kuću maticu, a Mariji Petković predadoše kuću i zabavište, tj. sve, jer nisu znale hoće li se više vratiti.

Tako njih dvije, Marija Petković i Marija Telenta, ostanu same u samostanu i počnu raditi uz pomoć Božju: zabavište, pučku kuhinju itd. A da ih noću ne bude strah dolazi-la je k njima navečer spavati, po savjetu župnika, stara pobožna žena Jaka Bačić – Bobovica, koja je bila predsjednica Trećega svjetovnog reda.

I tako, po iznenadnoj providnosti Božjoj, ostane za novu Družbu: kuća i sve glavne potrebne stvari. Pred narodom nije to ništa neobično izgledalo, jer je Marija Petković bila malne svaki dan kod tih sestara ančela radi poslova, društva, pučke kuhinje itd. I tako narodu nije bilo ništa čudno da je Marija Petković preuzeila vodenje zavoda kad su one otišle, jer one su radi bolesti malo kad izlazile van, nisu ni vodile društva, već je to radila obično Marija Petković.

(Marija Propetog Isusa Petković,
Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi,
prir. M. Parlov, Split, Verbum, 2004., 135-137)

Otvorena Božjem vodstvu i biskupovim savjetima izabire Isusov put

Propovijed mons. Mate Uzinića, dubrovačkog biskupa
u Blatu 24. ožujka 2019.

Proslavom 100. obljetnice začetka Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje prisjećamo se 25. ožujka 1919., dana kad su dvije kćeri ovoga mjesta – Marija Petković i Marija Telenta – ulaskom u samostan Službenica Milosrđa (ančela) napustile roditeljski dom i sve što ih je vezalo uz ovaj svijet i njegove interese i, u iščekivanju daljnjih uputa Božje primisli i savjeta biskupa Josipa Marčelića. Započele su s ostvarenjem poziva koji je Bog uputio Mariji Petković i s kojim se ona do tada, i u sebi i oko sebe, osobito u vlastitoj obitelji, snažno borila. To je bio dan odluke, dan koji je bl. Marija Propetoga nazivala »Danom začetka Družbe«.

Nije nevažno primijetiti da se ovaj događaj preklapa s proslavom dvaju drugih poziva,

poziva koji zauzimaju središnje mjesto u povijesti spasenja, a koje slavimo sutrašnjom svetkovinom Navještenja Gospodinova ili Blagovijesti. Ti pozivi su poziv upućen Sinu na koji je on svojim božanskim srcem punim suošjećanja za našu ljudsku patnju odgovorio: »Evo dolazim vršiti volju tvoju!« (Heb 10, 9; Ps 40, 8-9) i poziv upućen Blaženoj Djevici Mariji kojemu je ona u dubini svoga prečistoga djevičanskog srca odgovorila: »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!« (Lk 1, 38). Ova dva poziva mogu se nazrijeti u Mojsijevu pozivu, koji je jedan od središnjih starozavjetnih poziva, »pralik« i drugih poziva. U tom smislu, govoreći o ovom pozivu, možemo govoriti i o poziv bl. Marije Propetoga Isusa Petković. Dvije su

osnovne poruke koje nam želi prenijeti opis Mojsijeva poziva.

Prva poruka se odnosi na Boga. To je Bog kojemu je stalo do ljudi. Kaže Mojsiju: »Vidio sam, video nevolju naroda svoga u Egiptu i čuo tužbu na tlačitelje njegove. Znane su mi muke njegove, pa siđoh izbaviti ga iz šaka egipatskih i odvesti ga iz te zemlje u zemlju dobru i prostranu – zemlju kojom teče med i mlijeko.« On je, kako ćemo kasnije moći zaključiti i iz imena kojim se predstavio Mojsiju, Bog koji jest: »Ja jesam koji jesam.« To je Bog koji je, kako će nam se u Isusu objaviti, *Emanuel – S nama Bog, Bog s nama i za nas*. To je Bog koji je s nama strpljiv, kako smo mogli čuti i u današnjem evanđeoskom ulomku u prisopodobi o neplodnoj smokvi, Bog koji nas poziva na obraćenje da ne bismo propali, ali i strpljivo nam i uvijek ponovo daje šansu da se obratimo.

Druga je poruka ta da su mu u ostvarenju svoga spasiteljskog plana s ljudima potrebeni suradnici. Zato je Bog ranije pronašao Abrahama. I iz gorućega grma pozvao Mojsija. Zato mu, u punini vremena, treba i Blažene Djevica Marija i njezin: »Neka mi bude.« Zato mu je, polazeći od situacije Blata s početka 20. st. u kojemu je Bog, po tko zna koji put ponovo, video patnje svoga naroda u siromasima i gladnoj siročadi, a nakon toga sve do krajeva zemlje, trebala Marija Petković i njezin: »Evo me, ostavljam sve i idem za tobom, o Idealu moj, Isuse moj.«

Iako je od vremena Mojsijeva poziva prošlo već gotovo 3.300 godina, od onog Blažene Djevice Marije 2.000, a od onog bl. Marije Propetoga 100 godina, okolnosti se i dalje nisu bitno promijenile. I dalje ljudi trpe nepravde, vode se ratovi. I dalje ima siromašnih i gladne siročadi, a s tim i potrebe za onima u kojima će Bog s njima suosjećati i po kojima će u ovom svijetu nastaviti izvoditi djelo oslobođenja. Zato Bog i danas treba one koji će čuti njegov poziv

i reći mu svoj: »Evo me!« No danas su mnogi zaglušeni drugim ponudama i ne čuju, a ako i čuju, radije bi da se odazove netko drugi. Ni je ovo, da me ne biste krivo razumjeli, samo poziv na redovništvo ili svećeništvo. Ovo se tiče svakog poziva, osobito onog na kršćanski život općenito. Zapravo je to prava temeljna kriza Crkve našeg vremena, a sve druge krize su tek posljedice.

Zanimljiv je Mojsije. Dok je bio mlad snažno je osjećao patnju i potlačenost vlastitog naroda. I postao revolucionar koji je ubio Egipćanina jer je tlačio nekog Izraelca. Ali revolucija, vidimo to i u njegovu primjeru, ne mijenja stvari na bolje nego na gore. Revolucija samo produbljuje spiralu zla. Mojsije je postao prognanik. A patnje naroda su se nastavile. Onda se Mojsije oženio, dobio djecu i smirio. I zaboravio na svoj narod i njegove patnje. Ili ih, u najmanju ruku, potisnuo. Da ne misli na to. Ima on dovoljno i svojih briga. Tipično za nas starije. Smirimo se i počnemo manje osjećati za druge. Vodimo svoje brige. Današnji ulomak iz Knjige Izlaska nam je prenio početak razgovora Boga s Mojsijem. Bog, nastavlja nam kazivati Knjiga Izlasaka, nije imao laku zadaću s Mojsijem. Bilo ga

je dosta teško izvući iz njegove prgnutosti nad sobom samim i svojim potrebama. Mojsije je tražio različite izlike, govoreći: »Oprosti, Gospodine... ne bi li poslao nekoga drugoga?!« (Izl 4, 13). Kako često je u povijesti poziva ponovljena ova rečenica! Popustio je tek nakon što se Bog naljutio i dao mu pomoćnika u Aronu.

Vratimo se bl. Mariji Propetoga i njezinu pozivu. I ona, kao i Mojsije, snažno osjeća patnju i potlačenost vlastitog naroda. I dobro zna da mora nešto učiniti. I ona se borila protiv tog poziva. I vjerojatno je željela da to učini netko drugi. Ali je na kraju popustila. I prepustila se Bogu i njegovoj volji. Dobila je i pomoćnicu u Mariji Telenti. I biskupu Josipu Marčeliću koji joj je pomogao pronaći pravi način za ostvarenje redovničkoga poziva. Važna je ova biskupova uloga jer on joj je pomogao razlučiti poziv, za život u klauzurnom samostanu ili u aktivnom pastoralu. Naime, to je vrijeme kad se i na ovim našim prostorima počinju pojavljivati anticrkveni pokreti i s njima prvi revolucionari koji, kao i Marija Petković, dobro dijagnostičiraju probleme, ali nude drukčiji način. Oni to žele učiniti i činit će nasilno, poput Mojsija u

njegovoj mladosti. Posljedice su nam poznate. I danas nas dijele. Ima i drugih koji su znali dijagnozu, ali su, poput Mojsija u drugom razdoblju njegova života, gledali svoja posla. Na svoj način je u takve moguće ubrojiti i Marijinu obitelj, osobito majku, ali i mnoge koji su kao i Mojsije otišli u tuđinu i tamo u tuđini živjeli i žive svoje živote. Marija Petković, otvorena vodstvu i savjetima biskupa Josipa Marčelića izabire Isusov put, put ispunjen žarom ljubavi koja ne uzima nego daje, put osobne uključenosti u ljubavi i služenju, moleći tek »jakost u borbi, u trpljenju, u napastima«.

Proslava jubileja 100. obljetnice poziva i odziva bl. Marije Propetoga bi trebala bi poslužiti njezinoj družbi ne samo kao prigoda za zahvalno slavlje, nego i kao svojevrstan ispit savjesnosti. Ovaj jubilej kojim Družba zahvalno gleda u prošlost, prava je prigoda za ispitati se i otkriti gdje se Družba nalazi danas, odnosno ima li u Družbi, ima li u vama kao pojedinim sestrama, još onoga žara sličnoga žaru mladog Mojsija, ali oplemenjenog Kristovom ljubavlju koja ne uzima život nego ga daje, koji je potaknuo bl. Mariju Propetoga Isusa Petković da Isusu kaže

svoj odlučni i konačni: »Evo me, ostavljam sve i idem za tobom.« Ili se, možda, kroz ovih sto godina u Družbu, ali i u vas kao pojedine sestre kroz godine života u Družbi uvukla naviknutost svojstvena Mojsiju u progonstvu, prignutom nad sebe sama, nad svoju obitelj i svoj posao, Mojsiju koji ne vidi potrebe drugih jer je zauzet sobom i svojim potrebama? O tom što ćete otkriti i osobito o tom što ćete nakon toga odlučiti, ovisi budućnost vaše družbe.

Ali i nama drugima Mojsije govori jer i nas Bog zove. Nažalost mnogi mu se, prignuti nad svojom voljom i svojim potrebama, danas ne žele odazvati. Zato Isus i nas sa svojim suvremenicima poziva na obraćenje, dajući nam još jednu korizmu milosti, još jednu šansu da to promijenimo. Tko zna hoćemo li dobiti onu dogodine i još koju? Zato nemojmo otezati s obraćenjem. Iskoristite, drage sestre, svoj jubilej! Iskoristimo i mi, braće i sestre, ovo korizmeno vrijeme. Obratimo se i odgovorimo na Božji poziv kako bismo u svom životu mogli donijeti prave plodove, plodove zauzetoga služenja u ljubavi, plodove milosrđa po kojemu smo najsličniji Bogu, našem Ocu na nebesima. Neka nas u tom nastojanju da se obratimo i odgovorimo Bogu koji nas zove i šalje nadahnjuće primjer bl. Marije Propetoga i prati njezin zagovor.

Sretna li rastanka!

Blatskom plokatom
odzvanjaju koraci tvoji, Marijo,
u tiho proljetno jutro,
kao čežnja siročića,
kao jecaj napuštenog srca
i vapaj za komadom kruha.
Odlučno, žustro koračaš
i slušaš taj dragi glas
što te oduvijek prati:
»Dođi, golubice moja, dođi,
čekam te,
trebam tvoje ruke, tvoje srce.
Dođi da ti podam sebe
siromašnog, napuštenog, gladnog.
Dođi, golubice moja,
da te ispunim svojom božanskom snagom
ljubavi za druge, do slatke boli križa.
Dođi, ostavi taj svijet
što me samo usnama ljubi
dođi, tu kraj tvrde postelje umirućeg
naći ćeš me.
Požuri, ne okreći se, čekam te.«
Na plokat je ostao trag
tvojih koraka rastanka od rodne kuće
što ponavlja svakim zvukom zvona
s blatskoga kampanela,
odjek tvoga velikog srca:
»Evo me, Isuse,
ja sam oduvijek samo tvoja.«

Jela Protić

Prihvatile je teži put služenja Bogu...

*Pozdravni govor s. M. Emile Barbarić,
provincijalne predstojnice, koji je čitala njezina zamjenica
s. M. Veronika Dunatov u predvečerje blagdana Blagovijesti,
o 100. obljetnici začetka Družbe Kćeri Milosrđa
u Blatu 24. ožujka 2019.*

Preuzvišeni oče biskupe, prečasni gospodine župniče, poštovani gospodine načelniče, poštovana predsjednice općinskoga vijeća i poštovani općinski vijećnici, drage sestre dominikanke, poštovani gosti, dragi Blaćani, drage moje sestre Kćeri Milosrđa i pripravnice, a na poseban način, draga djeco, srdačno vas pozdravljam večeras na ovu neobičnu obljetnicu stote godišnjice začetka Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje. Žao mi je što su mi moje zdravstvene tegobe onemogućile večeras biti s vama, ali moje je srce i moj duh s vama, kao i moje molitve za sve vas u Blatu, u kojem se i ja uvijek osjećam doma. Bog je dopustio

da proslavim ovaj dan na način kako nisam planirala, on sigurno zna zašto, i na tome mu hvala.

Na sutrašnji dan, blagdan Blagovijesti, Nauještenja Gospodinova, prije punih stotinu godina, bl. Marija Propetoga se, tada kao dvadesetsedmogodišnja djevojka, odvaziла napustiti očinsku kuću da se pripravi za osnivanje nove redovničke družbe. Učinila je to posve vjerna Bogu i s povjerenjem u mudre savjete dubrovačkog biskupa Josipa Marčelića. Iz ljubavi prema svome rođnome mjestu Blatu i Katoličkoj crkvi prihvatile je ono za što je znala da će biti teži put služenja Bogu, ali put nasljedovanja Krista raspetoga.

Noć uoči odlaska iz svoje rodne kuće zasigurno nije spavala. Taj korak Mariji nije bio lagan, a ni njezinoj obitelj koja je sa svojom lijepom i nadarenom kćeri i sestrom imala posvema druge planove. Naši ljudski planovi najčešće se razlikuju od Božjih, a njegovi nas vrlo iznenađuju. Tako je bilo i s Marijom Petković. Dok su drugi za nju planirali bolji i ugodniji život, život udane žene i majke, sa svim tadašnjim načinima života, ona je u sebi osjećala želju da se posvetiti Bogu u služenju bližnjima, napose siromašnoj djeci.

Takvih primjera životnoga usmjeravanja danas nam jako nedostaje. Većina mlađih sanja o studiju, karijeri i poslu kojim će najbrže doći do novaca i svoj život usmjeravaju prema što lagodnijem životu i većem uživanju. Naša bl. Marija Propetoga primjer je kako se i bez svega toga može biti sretan i ostvaren, upravo služeći malenima svih uzrasta: djeci, mladima, bolesnima, siromašnima, onima na rubu društva, ovisnicima, zaboravljenima i osamljenima. Ona je u obiteljskom obilju u jednostavnosti srca njegovala ljubav i milosrđe za potrebnike, nadilazila je ona uobičajena shvaćanja, jer je bila oslonjena na Boga i vjerna vlastitim uvjerenjima. Svoja je uvjerenja zasnivala na Božjoj riječi koja je u svako vrijeme suvremena.

Upravo taj prvi odvažan korak mlade Marije Petković ponukao nas je da za ovu prigodu stote obljetnice začetka Družbe priredimo bojanku i slikovnicu s 15 prizora, slika iz njezina svetačkoga, a tako jednostavnog, života. Djeca predškolske i rane školske dobi su u vrlo osjetljivom razdoblju oblikovanja svoje osobe. Uvjereni smo da ova bojanka i slikovnica mogu doprinijeti odgoju djece u toj ranoj dobi, da bojanjem, crtanjem i pisanjem mogu polako ulaziti u blaženičin život i otkrivati i izgrađivati svoj vlastiti. Uz pomoć odraslih, sve više će razumijevati i Božju riječ i to kako nas Bog kao dobri

Otic neprestano odgaja, strpljivo i s ljubavlju. Prikaz njezina života, u slici i riječi, pomoći će malenima za koje je ona živjela da se na njezinu primjeru nadahnjuju u ljubavi prema Bogu i čovjeku. Riječi potiču, a primjeri privlače. Po ovim izdanjima možemo pomoći djeci rane predškolske i školske dobi da se služe onim što ih oplemenjuje i jamči im život zdravih nazora i jasnih stavova. Odgoj djece i njihova budućnost bile su misli vodilje naše bl. Marije Propetoga. Svojim je sestrama 29. kolovoza 1961. jako stavila na srce sljedeće:

»Ako ste oko djece, pazite na njihov odgoj, tjelesni i moralni, jer ćete davati Bogu strog račun, pa i roditeljima čija su vam djeca povjerenja. O djeci ovisi budućnost svakog naroda, a i budućnost svete Crkve. Ako ih dobro kršćanski odgojite, budućnost Crkve je sigurnija.«

Uvjereni sam da će i roditelji i njihova djeca po ovoj bojanki i ovoj slikovnici uspjeti pronaći onaj dragocjeni biser vjere koji je Gospodin pohranio u srce naše blažene Blajke, da on kao živa vatra zasine i u životima naše djece, da staju u zdrave i cjelovite osobe.

I dok vas sve nazočne pozdravljam, i zahvaljujem na odazivu, želim da vam opsegom skroman doprinos ovih najnovijih izdanja o blaženičinu životu, u slici i riječi, pomogne da se većeras dobro osjećate, prisjećajući se one koja je služila i Bogu i čovjeku upravo u malenima. Od srca vam svima želim da i vi, poput nje, velikodušno s malenima i po njima koji su bili blaženičini miljenici, uzmognete sve više cijeniti malenost i biti sretni i zadovoljni u njoj. Ona nam je pokazala put, da se malene voli i cijeni upravo u Isusu, jedinom pravom učitelju Božje djece.

U zahvalnosti Bogu i duhom povezana s vama od srca pozdravljam i svima čestitam 100. obljetnicu začetka Družbe Kćeri Milosrđa.

*Pouka prve vrhovne predstojnice
bl. Marije Propetoga, 4. srpnja 1946.*
**Živjeti sjedinjeni
sa svetootajstvenim Isusom**

Kćeri moje, naš Gospodin nas je pozvao i odredio nam da ga služimo i da mu se posvetimo, a on prebiva tijelom i dušom u Presvetom oltarskom sakramenu. Tu se nalazi njegovo božansko srce ljubavi, kao goruća peć; tu on hoće da se mi užežemo njegovim ognjem i da taj plamen donešemo drugim dušama.

Koja je dakle naša sveta škola u kojoj moramo izgraditi svoju dušu? Presveti sakramen. Tu je naš Učitelj, tu je naš Uzor, tu ćemo crpsti snagu ljubavi koja će nas užeći i pretvoriti u njega. I ako je naše srce hladno i tvrdo kao željezo, on će ga iskovati.

Naš Gospodin kaže: »Stavi me kao pečat na svoju ruku i na svoje srce«, jer moramo najprije mi nositi pečat Kristov da ga zatim možemo utisnuti u druge duše. Tu, u tišini Svetišta, primit ćemo pouke božanskog učitelja. Moramo dakle čeznuti za sretnim časom, da budemo sa svetootajstvenim Isusom. Iskoristimo zato ove časove, kad Isus govori našim dušama, da nam dadne svoj duh i svoje milosti.

I kad znamo da u ovom božanskom srcu stoji sve što mi trebamo, žurimo se da ga posjetimo i da nadoknadimo uvrede i zaborav drugih duša. Zato, kćeri moje, ne vrijedajmo ga u našim kućama neposluhom, nevjernošću, ohološću, pogreškama protiv milosrđa, jer je sam rekao sv. Margariti da najviše trpi zbog uvreda koje mu nanose njemu posveće-

ne duše. Shvatimo bolje svrhu zbog koje smo došle u Družbu, naime da smo došle zato da budemo s Gospodinom i da ga služimo u bližnjemu. On nam kaže: »Dodi i zatvori vrata, jer želim razgovarati s tobom«, a to znači da se saberemo, da ne budemo rastresene, jer Gospodin govori samo u tišini, kad smo sabrane i kad zatvorimo vrata osjetila. Ako ga zaboravljamo, ako smo nesabrane i mislimo na druge stvari, vrijedamo ga. Ne pitajmo tada: »Gdje je Gospodin?«, kao zaručnica iz *Pjesme nad pjesmama*, jer je on uvijek tu, prisutan, ali rastresenoj duši ne da da ga osjeti, da tako kazni njezinu zaboravnost i rastresenost.

Kao sveta zaručnica iz *Pjesme nad pjesmama* moramo tražiti svoga Ljubljenog već od zore i zatvoriti vrata osjetila da možemo razgovarati s njim. Tako ćemo ga osjetiti u svojoj duši. Ovo nije potrebno da vas učim, jer onoj koja ljubi Boga, i samo njega, ne treba ništa reći; ona sama traži da bude s njim, da bude sa svojim božanskim zaručnikom.

Kćeri moje, vidim s velikim veseljem da često i svaki dan primate svetu pričest. To je velik korak naprijed i najbolji način da se sjedinimo s Isusom i najmoćnije sredstvo za vlastito posvećenje. Blagoslovjeni bili oci ispovjednici i starješine koji su vam ovu tako svetu stvar usadili u dušu. Molim vas stoga, nastojte da budete uvijek raspoložene i pripravne da pristupate često i svaki dan svetoj pričesti.

Budite zato sabrane, živite s Bogom, molite preko dana strelovite molitvice, mislite na Gospodina, sljedite ga, živite kao dragi Isus, postupajući ljubazno prema svima, vršeći točno svoje dužnosti, opslužujući dobro svetu poslušnost prema želji starješina. Budi hvaljen Isus Krist!

Deset tromjesečja ususret stogodišnjici Družbe Kćeri Milosrđa

Šesto tromjeseče našega hoda ususret proslavi stogodišnjice utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa uvodi nas u drugu polovicu ovih deset tromjesečja u kojima se i nadalje nastojimo vježbati u kreposti i poslanju milosrđa. Tri su to mjeseca kad se nadam tijekom ljeta naći više vremena za odmor i druženje u prirodi, a Crkva pred nas stavlja i više blagdana koja nas pozivaju na hodočašća, pohode svetištima i prepoznavanje Božjega stvaralaštva u prirodi i ljudima, njegovim miljenicima!

Šesto tromjeseče duhovne priprave u karizmi milosrđa – srpanj, kolovoz, rujan

U ovom šestom tromjesečju, potpomognuti blaženičinim tekstovima, nedjeljnom i svagdanjom liturgijom, rastimo u milosti Božjega milosrđa prema nama, i našega milosrđa prema svojim bližnjima i svima kojima smo darovani u našem svagdašnjem životu. Proslavimo s mišlu na našu blaženicu svaki 9. dan u mjesecu kao spomen na njezin prelazak u Nebo, a posebice u zajednicama gdje djeluju sestre Kćeri Milosrđa i njihovi suradnici, Biseri Očeva milosrđa ili Poslanici Milosrđa. Gdje god je moguće upriličimo zajedničko slavlje s nekim od sljedećih oblika, a posebice 9. srpnja, na proslavu njezina blagdana u Blatu i spomendana diljem Katoličke crkve:

- 1. Izlaganje blaženičinih relikvija s uvodnom molitvom**
- 2. Zajedničko čitanje evanđeoskog teksta i blaženičine mjesečne pouke**
- 3. Molitva krunice dotičnoga dana i litanija bl. Marije Propetoga**
- 4. Euharistijsko slavlje**

Srpanj

Nakana: Upoznavati Boga Oca.

Naša vježba: Čitati i razmatrati iz Svetoga pisma i duhovne literature o Božjem očinstvu i moliti *Hvale i zazive nebeskom Ocu* koje je sastavila bl. Marija Propetoga.

O pouzdanju u Boga

Vjerujem u Boga Oca Svemogućega. On je svemoguć – sve može učiniti. On je iz ništa stvorio nebo i zemlju. On znade sve sklonosti naše duše, pa će nam dati i sve potrebite milosti. On je sve stvorio iz ništa. Vjerujem da je svemoguć, vjerujem da je Otac i da će sve dati što nam je potrebito, za dušu i tijelo. Kad mi budemo prožete tom vjerom, o kako će nam život biti sladak. Ako se osnažimo u toj vjeri da je On otac, o kako ćemo slatko pjevati riječi ljubavi i pouzdanja. On će nam, kao i pticama, sve dati što nam treba. Gledajmo samostane širom svijeta i vidjet ćemo da je sve cvalo dok je u njima bilo neograničenog pouzdanja u Boga – Oca, a kad je nestalo toga pouzdanja počeli su pustjeti. Isto je tako s čitavom družbom i sa svakom pojedinom osobom – ako joj nestane pouzdanja u Boga, propast će. Zapamtimo i odlučimo vjerovati ono što nas nebeski Otac uči: *Vjerujem u Boga Oca, Stvoritelja neba i zemlje.* Vjerujmo da će se on pobrinuti za one koje je stvorio, pa ako i trpimo znademo da je sve Božja providnost koja je Sina svoga dala razapeti za naš spas. Ako smo zlostavljeni i poniženi, bit ćemo zlovoljni ako nismo razumjeli Gospodinova nauka. Moramo imati pouzdanje u Boga u svim protivštinama. Neuspjeh u radu neka te, draga sestro, ni najmanje ne smučuje. Treba da budeš službenica na križu – on da se proslavljuje, a ti da trpiš kao žrtva. Ni čega nam neće pomanjkati dok je u nas pouzdanje u Boga. (...)

Mirno i spokojno pjevaj pjesme Gospodinu. Sjeti se kao primjera sv. Petra na uzburkanom moru. Onaj tren padamo kad se strašimo, kad nemamo pouzdanja u Gospodina koji je rekao sv. Petru: »Zašto si posumnjao, zašto nemaš pouzdanja?« Odatile i naša pitanja: »O hoće li to biti? Hoću li ja to znati?« Kad vidimo neuspjeh, nemojmo klonuti! Znajmo da je to naš uspjeh. Neuspjeh neka nas ne žalosti, jer uspjeh bi već bio naša plaća na ovom svijetu. Krist, on sam, neka bude naša plaća i nagrada kroz svu vječnost.

(Pouka bl. Marije Propetoga na kapitulu, 19. srpnja 1931.)

Kolovoz

Nakana: Upoznavati Boga Sina.

Naša vježba: Odvojiti vrijeme za duhovnu obnovu i razmatrati iz Svetoga pisma Isu-sovo pouzdanje u Boga Oca i njegov primjer vršenja Božje volje.

O svetoj poslušnosti!

Kako ćemo savršeno slušati? Gdje su nam uzori? Prvo, mi imamo sveta redovnička pravila koja nas uče kako ćemo slušati, a Bog će te, kćeri, sam učiti, samo ako hoćeš. Mi ćemo slušati po uzoru na božanskoga Spasitelja. Eto nam otvorene Knjige. Tu knjigu nije teško čitati ni najmanjem djetetu. Vidimo ga kako s neba dolazi na zemlju, u štalu, samo radi volje svoga nebeskog Oca. Da-pače, i sam se nudi nebeskom Ocu: »Evo me – mene pošalji!« Za njega Sveti pismo kaže: »Bio je poslušan do smrti, smrti na križu!« Križ je debela knjiga Sina Božjega, iz nje možemo i moramo učiti.

Idemo naprijed tom otvorenom knjigom Isusa Krista. Andeo javlja da bje-že u Egipat. Sa svom spremnošću izvršuju zapovijed – ne mrmljaju i ne tuže se kako to da nebeski Otac, ako je Bog, ne zaštiti svoga Sina. Ne pitaju: »Ka-mo ćemo i kako u nepoznat i tuđ svijet?« Ne čekaju da zapovijed izvrše ujutro, ne, već čim je izrečena odmah su je prihvatali kao riječ s Neba. Blažena Djevica Marija nije rekla: »Meni to Bog nije objavio, pa ne idem.« Ne, drage sestre, nikad ne pitati i ne reći: »Meni to nije rečeno od glavarice.« Mi moramo slušati nadstojnice i druge sestre, sve koje su nam prepostavljene, a ne samo glavaricu. (...) Nemojmo se nikada pravdati u svetoj poslušnosti: »To nisam znala, to nisam mogla.« Ne igrajte se sa svetom poslušnošću! Ne može se kršiti posluh, pa da bi te tko na to i primoravao. Posluh je posluh! Mi smo zavjetom vezane na nj. Gledajmo svete mučenike, prije bi išli u smrt, nego da sagriješe!

Evo što nam Sveti pismo donosi o Isusovu djetinjstvu. U nekoliko je riječi izrečeno sve: »I bio im je poslušan!« Pa da te, kćeri draga, tko i na križ hoće razapeti, isto poslušaj radi ljubavi Božje. Sin Božji sluša i šuti i onda kad su ga tukli i stavili mu trnovu krunu na glavu, mrcvarili ga, izrugali i pljuvali. Pokoravao se i surovim vojnicima, a Pilatu nepravednom kaže: »Dana ti je sva vlast nada mnom!«

Vidite, od štalice do križa – kakva poslušnost! On će vas najbolje poučiti. To je najbolja knjiga poslušnosti. (...) Neka nam u ovoj kreposti uzorom bude mili Spasitelj za koga Sveti pismo kaže da je bio poslušan cijelog svog života do smrti, i to smrti na križu.

(Pouka bl. Marije Propetoga na kapitulu, 9. siječnja 1938.)

Rujan

Nakana: Upoznavati Boga Duha Svetoga

Naša vježba: Razmatrati djelovanje Duha Svetoga u Crkvi, prepoznavati njegovo djelovanje u vlastitom životu i prije svake molitve ili rada zazvati Duha Svetoga nekom strelovitim molitvom.

O djelovanju Presvetog Trojstva u našoj duši i o našoj suradnji u njegovim djelima

Kad razmišljamo kako nam Otac daje treću božansku osobu Presvetoga Trojstva, to jest Duha Svetoga, po kojem nam on izljeva svoj duh i daje svoju ljubav, i koji u nama više *Aba*, *Oče*, gubimo se u njegovoj beskrajnoj ljubavi, jer je Duh Sveti duh Očev, ljubav Očeva. Sve što je učinio Bog, učinio je po svojoj mudrosti i ljubavi, to jest po svom Sinu, utjelovljenoj Riječi kojem se pripisuje mudrost, i po svom duhu ljubavi, koja se pripisuje trećoj božanskoj osobi. Bog je ljubav koja se slijeva u sve tri osobe Presvetoga Trojstva. Kad promatramo djela Božja u svemiru, vidimo da je sve djelo Očeve mudrosti i ljubavi koja se izljeva po njegovu Sinu i Duhu Svetome na svijet, u duše. Duh Sveti proizlazi od Oca i Sina, to je ljubav Oca i Sina koja se slijeva u naše duše kao duh ljubavi.

Nije teško shvatiti ponešto o ovoj tajni. Uistinu, po našoj ljudskoj pameti mi ga možemo razumjeti, ali Bog daje milosti onima koji su ponizni i koji ljube da ga mogu shvatiti. Tko ljubi Oca, ljubi Isusa Krista, njegovu utjelovljenu Riječ koju nam je dao iz ljubavi, i tko ljubi Oca i Sina Isusa Krista, ljubi i Duh Svetoga koji proizlazi od Oca i Sina. Duh Sveti nas potiče da ljubimo Oca i njegovu utjelovljenu Riječ, a Otac i Sin sve oživotvoruju i posvećuju po Duhu Svetome. (...)

Kćeri Milosrđa, zašto je Bog htio ustanoviti ovu družbu? Zato da surađujemo s njim u djelima milosrđa, a sa Sinom i Duhom Svetim u djelima spaseњa duša, sve dok se ne vratimo k njemu, da ga vječno hvalimo i uživamo. (...)

Već znate da se Ocu pripisuje stvaranje, Sinu otkupljenje, a Duhu Svetome posvećenje. Bog vam je, kćeri moje, objavio vašu misiju, vaše poslanje: da surađujete s Ocem milosrđa... Kao što dobar otac traži suradnju svoje djece u nekom djelu, tako se i naš nebeski Otac udostojao da traži suradnju svoje djece, ne zato što mu je ona od nas potrebna, već zato što hoće da i mi ostvarujemo djela njegova milosrđa i da poslijе s njim uživamo u njegovu kraljevstvu.

(Pouka bl. Marije Propetoga na kapitolu, 27. svibnja 1945.)

s. M. Lana Pecotić,
novakinja Družbe Kćeri Milosrđa

Sto godina od dana kada se mlada Marija Petković na Blagovijest 1919. godine odijelila od svoje obitelji i nastanila u samostanu sestara ančela u Blatu, sestre Kćeri Milosrđa proslavile su u svojoj kolijevki spomen na svoje začetke. Njihova utemeljiteljica, bl. Marija Propetoga, kad je prije stotinu godina ostavljala roditeljsku kuću da bi slijedila Božju volju koju tad nije posve ni razumjela, pouzdala se u Božju providnost hra-brošću srca koje vjeruje Kristu, svome Spasitelju. Kako se pouzdavala tada, tako je činila i sve godine svoga života i hoda u Družbi Kćeri Milosrđa. Toga 25. ožujka 1919., na Blagovijest, započelo je osnivanje nove redovničke zajednice koje je svoj pečat utemeljenja dobilo na blagdan sv. Franje Asiškoga, 4. listopada 1920. godine, otkad novoutemeljena družba kroči svoj, evo, stoljetni hod. Ovom proslavom začetka Družbe, sestre Kćeri Milosrđa započele su pripravu na slavlje stogodišnjice osnutka Družbe.

Svečano euharistijsko slavlje je 24. ožujka 2019. u župnoj crkvi Svih svetih u Blatu pred-

Pouzdala se u Božju providnost

**Proslava 100. obljetnica začetka Družbe
Kćeri Milosrđa u Blatu 24. i 25. ožujka 2019.**

vodio dubrovački biskup mons. Mate Uzinić, u zajedništvu s blatskim župnikom Željkom Kovačevićem te Mihaelom Čavlekom, župnikom Smokvice i Čare, uz posluživanje đakona Tončija Ante Prizmića. Uz sestre Kćeri Milosrđa iz blatske zajednice pridošle su i sestre iz raznih zajednica hrvatske provincije, kao i dominikanke s poglavaricom s. Katarinom Maglica, članovi dviju blatskih bratovština i župljeni. Liturgijsko pjevanje predvodio je župni zbor pod vodstvom s. M. Julijane Beretić.

Na prigodnom programu u Domu kulture u Blatu u ime provincijalne predstojnice s. M. Emile Barbarić sudionike slavlja pozdravila je njezina zamjenica s. M. Veronika Duna-

Učenik 4. razreda gimnazije Ivan Mašković Ciko pročitao je tekst bl. Marije Propetoga o njezinu napuštanju roditeljske kuće i odlasku k sestrama Službenicama Milosrđa da im pomaže u djelima milosrđa. Slikovnicu i bojaniku »Miloj djeci«, o životu bl. Marije Propetoga, tiskane za ovu prigodu, predstavile su ravnateljica Blatskih fižula – ustanove u kulturi Ivana Sardelić, učiteljica razredne nastave u Osnovnoj školi Blato Dijana Joković i vjeroučiteljica s. M. Juliana Beretić. Slikovnica i bojanka su namijenjene djeci predškolske i rane školske dobi. Prikaz blaženičina života u slici i riječi, pomoći će malenima za koje je ona živjela da se na njezinu primjeru nadahnjuju u ljubavi prema Bogu i čovjeku. Djeca Osnovne škole Blato izvela su igrokaz pod nazivom »Tvoja, uvijeke!« koji je napisala s. M. Kristina Injić. Za vrijeme igroka za pjevale su »Male stope«, dječji zbor koji vodi s. Juliana. Sestre Kćeri Milosrđa i pripravnice otpjevale su Himnu Družbe, a o blaženici su zapjevale i mame djece iz Dječjega vrtića »Marija Petković« te mladi iz Blata. Program je vodila vjeroučiteljica Tončica Govorko.

U cijelonoćnom klanjanju u samostanskoj kapelici sudjelovali su članovi velikoga župnog zbor, članice Franjevačkoga svjetovnog reda, molitelji iz skupine bl. Marije Propetoga i iz Schönstattskog pokreta, bratimi iz bratovština

Svih svetih i Svetе Vincence, neokatekumeni, sestre Kćeri Milosrđa te župljani i hodočasnici. Slavlje 100. obljetnice začetka Družbe Kćeri Milosrđa završilo je na Blagovijest euharistijskim slavljem u samostanskoj kapelici koje je predvodio župnik Željko Kovačević, a pjesmom ga je popratio župni zbor Svih svetih.

Zahvaljujemo Bogu za dar naše blaženice i njezine družbe, za sve ono što je u ovih stotinu godina po svim Kćerima Milosrđa učinio za Blato, Crkvu i društvo. Povjerimo Gospodinu naše obitelji, naše mjesto i sve one koji su u duhovnim i tjelesnim potrebama. Molimo za Družbu i sve pokojne sestre koje mole za nas i bdiju nad nama. Neka ih sve Gospodin blagoslovi i obdari novim mladicama iz Blata i svih strana svijeta. Bl. Marijo Propetoga, molili za svoju družbu, za sve svoje duhovne kćeri i njihove suradnike da hrabro žive karizmu milosrđa!

s. M. Roberta Gulan,
članica Družbe Kćeri Milosrđa

Slikovnica i bojanka »Miloj djeci«

Proslava 100. obljetnice začetka Družbe
Kćeri Milosrđa u Zagrebu 7. travnja 2019.

Stota obljetnica začetka Družbe Kćeri Milosrđa proslavljena je i u Zagrebu, i to u crkvi sv. Blaža, gdje su se uz sestre Kćeri Milosrđa i zagrebačke Blaćane okupili i suradnici i prijatelji sestara, blaženičini štovatelji i župljeni župe sv. Blaža. Ovim sjećanjem na događaje iz blaženičina života kad se odvojila od roditeljskoga doma, započela je bliža priprava na proslavu Jubilarne godine Družbe Kćeri Milosrđa koja će se otvoriti na ovogodišnju svetkovinu sv. Franje.

Zahvalno euharistijsko slavlje predstavljen je župni vikar župe sv. Blaža Dominik Glasnović, u zajedništvu sa župnikom župe sv. Luke evanđelista u Novskoj Milana Vidakovića, a euharistijsko je pjevanje predvodio zbor mlađih župe sv. Blaža. U propovijedi je govorio o milosrđu koje Isus iskazuje, a opisano je u evanđeljima. Sve te evanđeoske slike bilo su zacijelo poticaj bl. Mariji Propetoga za njezino djelovanje. Pri završetku euharistijskog slavlja tajnica Hrvatske provincije Krista Kralja s. M. Jasna Crnković pobliže je opisala događaj koji se slavi kao i djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa. Zahvalila je

sudionicima slavlja na dolasku, a po završetku slavlja vjernici su imali prigodu štovati blaženičine moći.

Prigodan program u dvorani Kinoteke započeo je Himnom Družbi koju su otpjevale sestre Kćeri Milosrđa sa svojim suradnicima Poslanicima Milosrđa. Ulomak iz blaženičine autobiografije s opisom događanja 25. ožujka 1919. pročitala je s. M. Zrinka Vuković. Meri Veselić je vodila program, a provincijalna predstojnici s. M. Emila Barbarić pozdravila je goste, suradnike i prijatelje Družbe. Igrokaz »Tvoja, uvijeke!« s. M. Kristine Injić koji uprizoruje događaje osnivanja Družbe izvela je skupina Djeca bl. Marije Petković iz župe sv. Josipa na Trešnjevcu.

O blaženičinoj ljubavi i brizi za djecu govorila je s. M. Jelena Krilić, provincijalna savjetnica, odgojiteljica novakinja i vjeroučiteljica u Novskoj. Podsetila je na to da je Marija Petković osobit osjećaj za pomaganje drugima stekla već u ranom djetinjstvu u svojoj obitelji, posebno prateći oca u njegovu odnosu prema radnicima, težacima, najamnicima i siromašnima. Ali njezina želja da pomaže nije se ispunjava-

la samo u brizi za tjelesne potrebe siromašnih, nego je prije svega težila sustavnijem rješavanju problema odgojno-obrazovne zapuštenosti djece svoga mesta. Djelovala je kao apostol, kao misionarka koja se pomažući ljudima u rješavanju osnovnih životnih problema, usmjeruje i na duhovnu stvarnost, otvarajući svakom čovjeku put nade upoznavanjem Isusa Krista. Blaženica je među djecom i mladima promicala čitanje vjerskih knjiga i časopisa pa su se u družbinim kućama i zavodima razvijale knjižnice iz kojih se moglo posudjivati zanimljive i korisne knjige za odgoj.

Ovaj prikaz uveo je nazočne u predstavljanje slikovnice i bojanke »Miloj djeci«, zasebnih izdanja, primjerenih predškolskoj i ranoj školskoj dobi, a predstavila ih je mr. sc. Emica Calogjera Rogić, izvršna urednica za jezike, časopise i dječju književnost u Školskoj knjizi. Nalagala je da nam u vremenu sveprisutnoga medijskog pritiska lošim vijestima i lošim primjerima više nego ikad trebaju pozitivni primjeri pravih vrijednosti: milosrđa, dobrote, požrtvovnosti, skromnosti, dijeljenja, pomaganja i ljubavi prema bližnjima, naročito onima manje sretne-

ma od nas. Upravo je u tome vrijednost ove slikovnice i bojanke što po najvažnijim trenucima iz blaženičina života, na djeci pristupačan i razumljiv način, prenose pravi primjer kršćanske svetosti i dobrote. Posebno je kao vrlo zanimljiv dio slikovnice istaknula to što svaku sliku prati niz pitanja upućenih djetetu koje čita ili sluša, a tim se pitanjima pomaže djetetu da se što bolje poistovjeti s prizorom iz blaženičina života i onoga kako je opisan. Tako blaženica postaje blizak uzor u ponašanju i oblikovanju djetetova života. Pitanja potiču djetetovo i usmeno i pisano izražavanje. »Uvjereni sam da će i odraslima koji budu djeci čitali ovu slikovnicu i ovu bojanку, njihove poruke i pitanja biti vrlo poticajni i da će im postati povodom za kvalitetan razgovor s djecom, a odgajateljima u vrtiću i vjeroučiteljima u školi dobar metodički izvor za nastavu«, rekla je Emica Calogjera Rogić.

Prigodne recitacije izveli su Niko Murgić i Filip Papac iz Dječjega vrtića »Marija Petković« iz Zagreba, te Vali Veselić, učenica osnovne škole. Na svečanosti su nazočile sestre iz više zajednica, vrhovne savjetnice s. M. Mirjam Gadža i s. M. Salvadoru Mercado, župnici nekih župa u kojima sestre djeluju, Poslanici Milosrđa iz Zagreba, Novske i Ivanić-Grada, te članovi Društva Blaćana i prijatelja Blata u Zagrebu predvođeni predsjednikom Denisom Šeparovićem. Gosti i prijatelji su se nakon kulturnoga programa zadržali u ugodnu druženju.

s. M. Lana Pecotić,
novakinja Družbe Kćeri Milosrđa

Prvi redovnički zavjeti

s. M. Larise Buz

Novska, župa sv. Luke, 9. ožujka 2019.

Prvi put je u župi sv. Luke u Novskoj svečano proslavljen polaganje prvih privremenih zavjeta članice Družbe Kćeri Milosrđa. Položila ih je s. M. Larisa Buz iz Rumunjske koja je kao mala djevojčica bila u domu naših sestara u Satu Mare. Sestre su je odgojile i pomogle joj da se školuje. Nakon srednje škole osjetila je Božji poziv na redovništvo i odlučila ga ostvariti u Družbi Kćeri Milosrđa, kod sestara koje su joj bile tako bliske. Početnu je redovničku formaciju dobila u Italiji i nastavila je u Hrvatskoj, gdje je prošla dio postulature u Blatu i novicijat u Novskoj.

Svečanost je započela u samostanu sestara Kćeri Milosrđa molitvom Večernje odakle

su sudionici slavlja u procesiji došli u župnu crkvu na euharistijsko slavlje koje je predslavio arhiđakon i župnik župe sv. Luke evanđelista Milan Vidaković koji je kao predstavnik Crkve vodio obred zavjetovanja. U koncelebraciji je sudjelovalo osam svećenika novljanskoga dekanata i župnik iz rodnoga mjesta slavljenice u Rumunjskoj. Euharistijsko su pjevanje predvodili župni zbor pod vodstvom s. M. Egidije Galić i zbor mladih. Propovjednik je istaknuo dva izvanredna događaja u

Novskoj, od kojih je prvi proslava 50. obljetnice dolaska sestara Kćeri Milosrđa u župu sv. Luke evanđelista, koja je obilježena u prosincu prošle godine, a drugi ovo prvo slavlje po-

laganja redovničkih zavjeta. U životu ne biramo kada ćemo se roditi i kada ćemo umrijeti, ali zato biramo svoj životni poziv, a s. Larisa je osjetila poziv na posvećeni život i spremno mu se odazvala. Taj poziv i odaziv na nj, kao i bilo koji drugi poziv i odaziv, ne označava lagan put, već je obilježen prihvaćanjem i nošenjem svoga križa, rekao je župnik.

U propisanom obredu s. Larisa je u punoj slobodi, na godinu dana, u ruke vrhovne zamjenice s. M. Vianeje Kustura zavjetovala zavjete čistoće, siromaštva i poslušnosti. Kao izvanjski znak toga umjesto bijelog vela, koji je nosila do tada kao novakinja, dan joj je crni veo. U ime vrhovne predstojnice Družbe Kćeri Milosrđa, njezina zamjenica s. Vianeja je kazala da bl. Marija Propetoga na početku Družbe, prije stotinu godina, jamačno nije mogla ni zamisliti

ti da će se u Novskoj zavjetovati neka djevojka iz Rumunjske kao Kći Milosrđa. Zahvalni smo Bogu za milost da njegovo milosrđe, po karizmi bl. Marije Propetoga, blagoslivje svijet i k sebi privlači mnoge duše. Na tomu je zahvalila i s. Larisa, posebno ističući zahvalu svojoj učiteljici s. M. Jeleni Krilić koja ju je na ovom dijelu redovničkoga puta pratila više od dvije godine. Zahvalila je svim sestrama i župljanima. Svoju službu s. Larisa nastavlja u Italiji.

»Božji smiješak«

**Dan Družbe Kćeri Milosrđa
u Valpovu, 25. ožujka 2019.**

s. M. Danijela Škoro,
orguljašica u župi Bezgrešnoga začeća BDM
i vjeroučiteljica u OŠ »Matija Petar Katančić«
u Valpovu

Sestarskoj zajednici Kćeri Milosrđa u Valpovu, u nedjelju su 24. ožujka 2019. došle sestre iz zajednice u Osijeku da zajedno proslave Dan Družbe. Susret su započele zajedničkim objedom i druženjem, nakon čega je uslijedilo euharistijsko klanjanje. Zajedno su molile i pjevale razmatrajući tekstove iz autobiografskih zapisa bl. Marije Propetoga. Sudjelovale su na susretu zajednice »Vjera i svjetlo«, koja jednom mjesечно okuplja osobe s teškoćama u razvoju iz župe Bezgrešnoga začeća Blažene Djevice Marije u Valpovu.

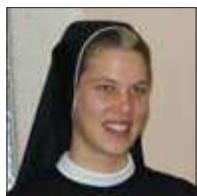

Tom prigodom izvedena je lutkarska predstava o životu bl. Marije Propetoga »Božji smiješak«. Scenarij je priredila s. M. Danijela Škoro prema slikovnici istoga naslova koju je napisala s. M. Jasna Crnković. Predstavu su izveli učenici osnovne škole iz Valpova i to kao pripremu za svoje sudjelovanje na susretu *VjeDra* – Vjeronaучногa dramskog stvaralaštva u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji. Za ovu prigodu crteže za aplikacije izradile su naše dvije sestre Kćeri Milosrđa, s. M. Ceciliiana Dominquez, a manji dio s. M. Caterina Leiva. Učenici su ih obojili i osmisili pozornicu, a nastavnica Bilja-

na Pantoš izradila je podloge za crteže i priredila aplikacije. Predstava je napose prigodna za djecu mlađe dobi pa će se izvoditi u dječjim vrtićima u našoj okolini da se i mališanima približi blaženica koja je cijeli svoj život posvetila djeci, a svoje duhovne kćeri uvijek poticala da s ljubavlju i velikim zalaganjem rade s djecom, da čuvaju njihovo dostojanstvo i upućuju ih u život kako bi izrasli u zrele i odgovorne osobe, vjerne Bogu i otvorene za njegovo milosrđe prema svakom čovjeku. Neka nas sve koji radiamo s djecom u tomu prati blaženičin zagovor, da se njezina želja što bolje ispunjava.

s. M. Juliana Beretić,
catehistica i vjeroučiteljica
u OŠ »Blato« u Blatu

Prepoznati vlastite kušnje...

**Korizmena duhovna obnova četvrtaša i petaša
u Blatu 9. ožujka 2019.**

U samostanu Družbe Kćeri Milosrđa u Blatu upriličena je korizmena duhovna obnova za djecu četvrtih i petih razreda Osnovne škole »Blato«. Budući da je korizmeno vrijeme u liturgijskoj godini osobita prigoda vjernicima da dublje urastu u otajstvo vjere u Isusa Krista, koji je svojom mukom i križem otkupio svijet, nastojalo se i djeci ovoga uzrasta približiti korizmeno vrijeme i njegove sadržaje. Na temelju ulomka iz Lukina evanđelja u kojem je opisan Isusov susret s đavlom u pustinji i trima kušnjama kojima je mrzitelj ljudi napastovao Sina Božjega (usp. Lk 4, 1-13) pouku je održala vjeroučiteljica Tončica Govorko. U razgovoru s djecom korak po korak je tumačila tekst i pojašnjavala im značenje korizmenoga vremena u vjerničkom životu, kad nastojimo prepoznavati

svoje vlastite kušnje kojima smo svakodnevno izloženi i kako ih možemo pobjeđivati Božjom riječju i zajedništvom s Kristom.

Nakon katehetske pouke djeca su nastavila promišljati o Kristovoj muci, a posebice njegovu križnom putu čje su postaje osmislili i izradili od prirodnih materijala. Bila je to izvrsna priprava i za molitvu Križnoga puta, tu izvrsnu korizmenu pobožnost koju su zajednički izmislili u samostanskoj kapeli Krista Kralja. Poslije tolikoga duhovnoga sadržaja dobro im je došao ručak, a potom i igra u dvorani i na dvorištu, koju je za ovu prigodu osmisnila Leonarda Mijić, postulantica Družbe Kćeri Milosrđa.

Igra ih je osvježila pa su ponovno bili spremni na duhovni hod. Usljedio je ispit savjesti kao uvod u sakrament svete ispovijedi za koju je bila prigoda tijekom popodnevne molitve klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramen-tom koji je u blaženičinu svetištu izložio blatski župnik Željko Kovačević.

Duhovna je obnova završila molitvom Večernje i euharistijskim slavlјem kakvo se upri- ličuje svakog 9. u mjesecu koji se u blaženičinu svetištu slavi svečanije, kao uspomenu na 9. srpnja, dan njezina rođenja za Nebo. Vjerujemo da svu ovu djecu koja su bila u duhovnoj obno-vi, kao i svu djecu, neprestano prati zagovor bl. Marije Propetoga, da ih ne samo ovaj korizmeni hod nego i sve žrtve i odricanja tijekom cijele liturgijske godine vode na putu svetosti.

»Sve što postoji dar je Očeve ljubavi«

*Susret Bisera Očeva milosrđa u Uskoplju,
od 22. do 25. travnja 2019.*

s. M. Darija Lukić,
voditeljica Bisera Očeva milosrđa
u Provinciji Krista Kralja DKM

»Sve što postoji dar je Očeve ljubavi« – poticajna je misao bl. Marije Propetoga koja je uzepta kao geslo ovogodišnjega susreta svih skupina Bisera Očeva milosrđa u Uskoplju (BiH). Djeca Biseri Očeva milosrđa slijede tu blaženičinu misao i u njoj se vježbaju pod vodstvom njezinih duhovnih kćeri. Domaći Biseri sa svojom voditeljicom s. M. Angelinom Tokić udomili su Bisere iz Stabline s voditeljicom s. M. Helenom Bakula, Bisere sa zagrebačke Trešnjevka s voditeljicom s. M. Kristinom Injić i one iz zagrebačkih Šestina s voditeljicom s. M. Anama-

rijom Vuković te Bisere iz Ivanić Grada s voditeljicom s. M. Darijom Lukić iz Novske s voditeljicom s. M. Zrinkom Vuković.

Šezdesetero Bisera viših razreda osnovne škole iz različitih krajeva dva su dana u predavanjima, radu u skupinama, igri, kvizu, molitvi, svetoj misi, klanjanju, izletu, druženju, igrokazu, predstavi, stvaralačkom izražavanju... nastojali prepoznati Božje darove oko sebe, u drugima i u sebi. Uoči proslave stogodišnjice Družbe Kćeri Milosrđa voditeljice su sa svojim skupinama pripremile igrokaze o blaže-

ničinu životu, od njezina djetinjstva preko mlađenjaštva i suradnje s biskupom Josipom Marčelićem do osnutka Družbe i njezinih prvih koraka te odlaska u misije. Bio je to poticaj da prepoznamo dar koji imamo u našoj hrvatskoj blaženici koja nam je ostavila u baštinu bogatu riznicu duhovnosti i primjer istinskoga predanja i žrtvovanja za dobro bližnjega, što nas u konačnici čini sretnima i ispunjenima te daje smisao našemu životu.

Preljepa priroda Rame i okolice odražavala je Stvoriteljevu veličinu u svim njegovim stvorenjima, a napose u bratu čovjeku. Doživjeli smo nešto od onog zanosa serafskoga oca sv. Franje koji je veličao Gospodina u svemu što ga okružuje, a njegovi sinovi, braća franjevci, svojim su nam gostoprimstvo omogućili ovaj blagoslovjen susret. Od srca zahvaljujemo župniku u Uskoplju fra Vinku Markoviću i njegovoj braći, kao i fra Branku Malekinušiću u Rami na gostoljubivosti, franjevačkoj jednostavnosti i ljubaznosti.

Radost i duhovne plodove koje smo iskusili u zajedništvu ovoga susretu neka nam budu poticaj da svijet gledamo očima darovanoga, jer svi smo darovani svime što nas po Božjoj volji okružuje. Neka nam u otkrivanju Božje volje za sve dane našega života pomogne i zagovor naše bl. Marije Propetoga koja postojanom molitvom bdije nad svojim hrvatskim narodom.

Oboji i crtaj...

Pred tobom je jedan od 15 prizora iz bojanke *Miloj djeci*. Oboji crtež, a preostale prizore potraži u tiskanom izdanju bojanke. Bojanku i njoj pripadajuću slikovnicu možeš nabaviti u sestara Kćeri Milosrđa ili naručiti da ti se pošalje (Ive Mallina 4, 10000 Zagreb ili Ulica 79., br. 5, 20271 Blato).

Uz crtež br. 11 u bojanki koji pokazuje bl. Mariju Propetoga kako se brine za djecu, zadata je i zadaća, a ona glasi:

Tko hrani, odgaja i uči djecu? Tko se brine za tebe? Tko te poučava? Tko se s tobom igra? Nacrtaj sve to, u puno raznih slika, da vidimo tko se sve brine za tebe!

Molitva

bl. Mariji Propetoga

**Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatru svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vjeke vjekova.
Amen.**

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
kceri.milosrdja@zg.t-com.hr
www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasna Crnković

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasminka Gašparović, s. M. Janja Jurman,
Katica Knezović, s. M. Jelena Krilić,
s. M. Fatima Kršlović, s. M. Silvana Milan,
s. M. Nelija Pavlović, Teo Šeparović,
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne,
a u ovom broju posebice Foto Anić, Marija Belošević
i Irena Dalmolin Iličić

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablini;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja preplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale
europске zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20
USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za preplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostan.kceri.milosrdja@du.t-com.hr
www.marijapropetog.hr

**»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).**

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.
bl. Marija Propetoga**

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Isprika

Ispričavamo se čitateljima i našoj dugogodišnjoj su-
radnici Branki Mlinar, autorici pjesme *O križu sveti*,
objavljenoj u prethodnom broju *Tebi Majko*, na str.
21, s pogreškom u prezimenu.

HIMNA DRUŽBI

s. Julija Crnković
(Rim, 1979.)

Vedro

S. A. 1. Druž - bo na - ša ži - vi, s Kris - tom ži - vot svoj,
2. Druž - bo, maj - ko dra - ga, bu - di os - lon naš,

T. B.

1. svije - tom pro - di no - seć pla - men sr - ca svog.
2. vo - di k ci - lju Bo - gu vo - di ži - vot naš.

1. Mi - lo - sr - de pru - žaj di - ži klo - nu - le,
2. Fra - nje-vač - ku ra - dost svije - tu no - si ti,

3. puta

1. ne - ka lju - bav tvo - ja ne - ma gra - ni - ce.
2. hva - leć s Kris - tom O - ca i u vječ - nos - ti. I u vječ - nos - ti.